

P. PETERSENS BOGTRYKKERI (EGMONT H. PETERSEN)
KØBENHAVN K.

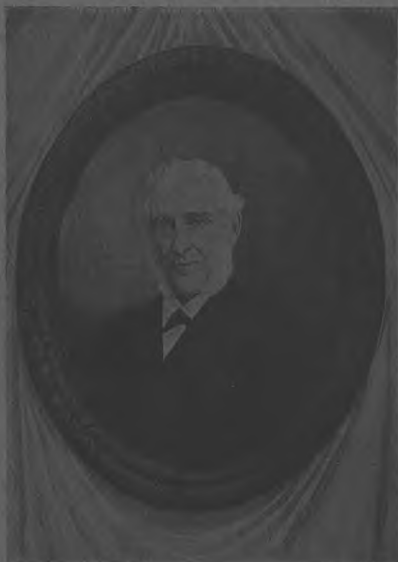
292669941

101 Københavns kommune

FATTIGFOLKS VEN

ET VELGØRENHEDSVÆRK

I VERS OG TABLEAUX

BRUDSTYKKE AF
FORTEPPE

RHB

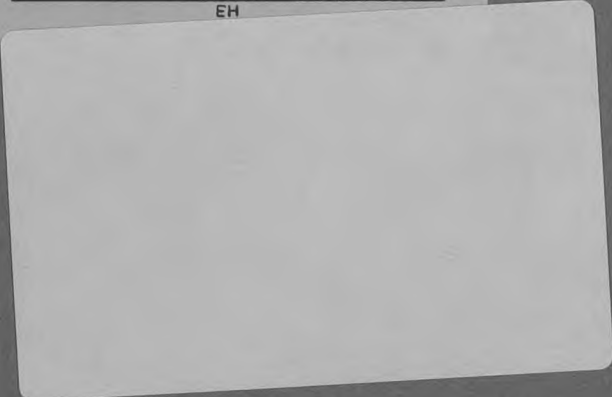
IX. AUGUST

MDCCCXXIX — MDCCCXCIX

skønit

EH

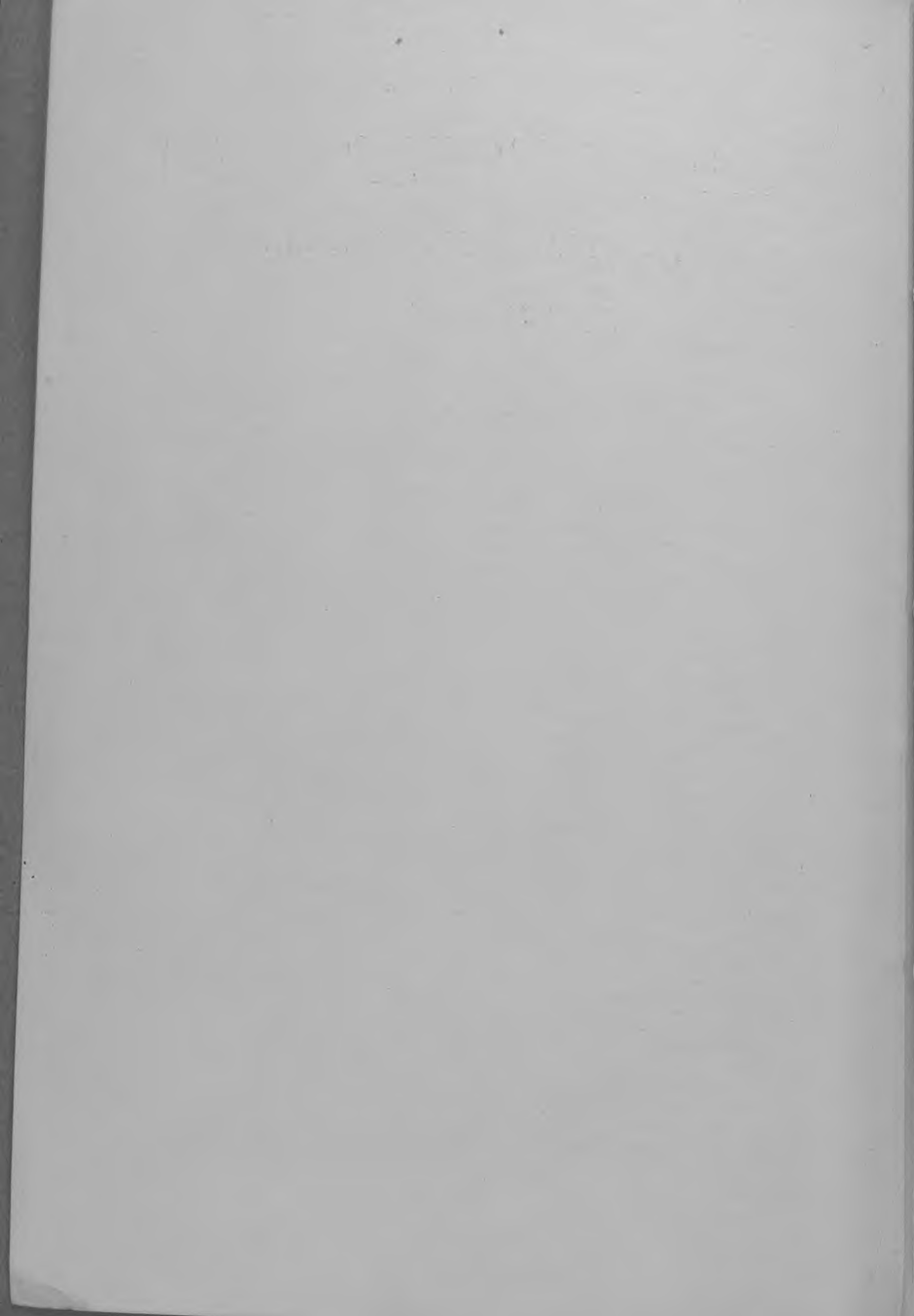
FATTIGFOLKS VEN

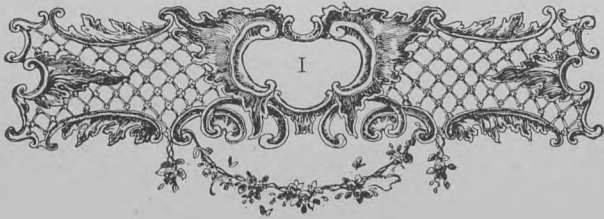
ET VELGØRENHEDSVÆRK

I VERS OG TABLEAUX

Grosserer Benny Henriques.

UDENFOR FÆNGSLET

Mel.: Flyv, Fugl . . .

STEDBARN af Livet ej Sti og Vej kan finde,
Armod saa let fører vild.
Medens i Fængslet hun sidder spærret inde,
tungt glider Timernes Spild.
Nu ser hun Frihedens Time i Møde,
kan dog ej føle sig fri:
Hvor søge Føde, hvor skjule sin Brøde,
alt er forbi, alt forbi.

Da falder Lys der paa Vejen, hvor hun træder,
hjælpende Haand bliver rakt.

Se her er Arbejde, her er nye Klæder,
kast blot den pjaltede Dragt.
Fortiden sones, dens Skygger forsvinde,
alt i det daglyse Gry.
Nu kan helt frejdigt ad Vejen hun finde,
Livet begynder paany!

VED SYGELEJET

Mel.: Husker Du i Høst —

UDENFOR er Sommer, Sol staar i Brand og Kog,
ej dens Straaler naar dog den Fattiges Krog.
Lægen med Tvivl i Sind
ser paa den Syges Kind:
Uden Pleje modstaa vi ej Kræfternes Svind.

Da med ét saa sagte klinger den Klokkestreng,
En sig venligt nærmer den Værkbrudnes Seng.
Siger ham Trøstens Ord,
bringer ham Rosers Flor,
skænker ham den Vin, hvori der Lægedom gror.

Kære, vær ved Mod kun, snart skal vi op og ud,
ud at plukke Skoven for Kviste og Skud. —

Kinden, nys hvid som Lin,
farves af Rødmen fin,
venligt Ord kan læge mer end kostbar Medicin.

PAA TAGKAMMERET

Mel.: Ved Vintertid, naar Skoven staar . . .

PAA Kvisten højt kan Blæst og Fugt
faa Indpas gennem hver en Sprække,
og til at jage dem paa Flugt
kan Mønten ikke længe strække.
Thi dér, hvor Væggene er skraa,
kun en Ting er der Rigdom paa
og det er disse Unger smaa,
som kravle rundt i hvert et Hjørne.

Men nu er Mo'r just kommet hjem
med meget dejligt Kvas paa Skulder,
og nu er Kulden ikke slem,
i Ovnens høres Flammens Bulder.

»Nu har vi nok at tage a',
og faar nok mer, naar vi vil ha'.«
»Men, Mor, hvor har Du faaet det fra?«
»Jo, Børn, det skal jeg jer fortælle:

Der findes en Del gode Mænd,
som tænker tit paa dem, der lider,
naar det mod Vinteren gaar hen
og det for os bli'r slemme Tider.
Jeg kender selv just saa'n en Mand,
hvor Hjælp og Raad man hente kan.«
»Hør, Mor, den Mand, hvad hedder han?«
»Hans Navn er, Børn, Grosser' *Henriques!*«

Mel.: Vil Du være stærk og fri.

JA, gaa hele Byen rundt,
søg de trange Stæder,
spørg hos dem, der har det ondt —
lyt da til hans Hæder.
Prise vil hans jævne Sind
fattig Mand og Kvinde.
Han gaar lukt i Hjerter ind
og han bli'r derinde.

